

البيعة لله

البيعة لله

نکته‌ها

البيعة لله

البيعة لله

البيعة لله

البيعة لله

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

یادداشتی از سر دغدغه؛ اندر حکایت جنگال تاریخی و ناتمام شیعه و سنی!

نویسنده: محسن حسینی

تاریخ: ۱۳۹۴/۹/۲۳

توجه: دیدگاه درج شده دیدگاه ارسالی توسط یکی از کاربران است و لزوماً دیدگاه این دفتر محسوب نمی شود.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر مخصوص امام شیعیان حضرت آیت الله العظمی

چه کنیم از جنجال بزرگ و تاریخی میان دو گروه بزرگ از مسلمانان که یکی خود را «شیعه» و دیگری خود را «سنّی» نامیده است و این اسامی و عناوین را مایه‌ی اختلافی بزرگ در میان خود قرار داده‌اند؟! هر کس از آنان خود را بیش از دیگری به حقیقت اسلام نزدیک می‌شمارد و مذهب خود را با آن مطابق‌تر می‌داند، در حالی که بهترین توصیف برای هر کدام از آنان عنوان «مسلمان» است؛ همان عنوانی که خداوند برای آنان پسندیده و برگزیده و در کتاب خود از آن یاد کرده است.

بَایکَ اَظْلَاحٍ بِرِسَالَتِهِ مَنصُوبًا شِیْخِ حُرِّ اِسْلَامٍ حَفْظَةُ اللهِ تَعَالٰی

آری، اگر منظور شیعیان از عنوان «شیعه» مسلمانی است که مودّت اهل بیت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلّم را به دل دارد و به آنان تأسی و اقتدا می‌کند، یا اگر منظور اهل سنت و جماعت از «سنّی» مسلمانی است که از سنّت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلّم پیروی می‌کند و به صحابه و همسران آن حضرت احترام می‌گذارد، باید بدانیم که همه‌ی این مؤلفه‌ها و ارزش‌ها در اسلام وجود دارد و خداوند در قرآن و سنّت رسولش به آن‌ها امر فرموده است و بر خلاف تصوّر بسیاری، هیچ گونه اختصاصی به مذهبی خاصّ ندارد.

با این حساب، «شیعیان» اگر واقعاً پیرو اهل بیت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلّم هستند باید مرام و سیره‌ی آنان را در پیش بگیرند و خصوصاً از توهین و هجو صحابه‌ی رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلّم و همسران آن حضرت دست بردارند؛ چه آنکه اهل بیت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلّم شخصیت‌های کریم و شریفی بودند و هرگز سبّاب و فحّاش نبودند و به سبّ و فحش توصیه نمی‌کردند، بلکه به کزّات از آن منع می‌فرمودند.

به همین ترتیب، «اهل سنّت» نیز اگر حقیقتاً پیرو سنّت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلّم هستند، باید به خاطر آورند که آن حضرت به حکم حدیث متواتر ثقلین، بارها و در مواضع مختلف بر لزوم تمسّک به اهل بیت خود در کنار قرآن تأکید فرمود و این کار را ضامن هدایت امت پس از خود شمرد و با این وصف، نباید پیروی از دیگران را بر پیروی از اهل بیت آن حضرت ترجیح دهند و در مرجعیّت علمی و سیاسی آنان برای مسلمانان -دست کم در زمان کنونی- تردیدی به خود راه دهند. همچنانکه به همین دلیل، باید از لعن برادران مسلمان و تکفیر اهل قبله که همواره مورد نهی رسول الله صلی الله علیه و آله و سلّم بود، دست بردارند و پاسخ جهالت برخی از آنان را با جهالتی دیگر ندهند!

پس نتیجه می‌گیریم شیعه‌ی واقعی و سنّی واقعی، همان مسلمانی است که به احکام و موازین اسلامی پایبند است و از آنجا که تسلیم امر خداوند است، شایسته است که تنها «مسلمان» نامیده شود و این همان است که جناب علامه منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی در کتاب شریف «بازگشت به اسلام» بر روی آن تأکید فرموده و خود را نمونه‌ای از آن برشمرده است.

آری، تردیدی نیست که بین دو گروه از مسلمانان در مسأله‌ی تفضیل ابوبکر بن ابی قحافه

یا علی بن ابی طالب اختلاف نظری تاریخی وجود دارد؛ به این ترتیب که برخی علی و برخی دیگر ابو بکر را افضل صحابه می‌شمارند و تبعاً شایسته‌ی خلافت بلا فصل رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم می‌دانند. این اختلاف نظر تاریخی، منشأ اصلی بسیاری از اختلافات کنونی مسلمانان است و به هر حال، واقعیتی است که نمی‌توان از آن فرار کرد و به همین خاطر، اشکالی هم ندارد که هر یک از دو گروه در فضایی علمی، برادرانه و محترمانه دلایل خود را ذکر کنند و به نقد و بررسی بگیرند تا با کمک هم به صحیح‌ترین نظر دست یابند، اما همه‌ی اشکال آنجاست که امروز این اختلاف تاریخی، لجام گسیخته و غیر قابل کنترل شده و تبعاتش جان و مال و نوامیس مسلمانان را هم هدف قرار داده است! یک اختلاف نظر تاریخی در صدر اسلام کجا و این نزاع و بلوا و عداوت خونین میان مسلمانان امروز کجا؟! در طول این قرن‌ها و سال‌ها اختلاف میان مسلمانان در این باره ابعاد بسیار گسترده‌ای پیدا کرده است و مسلمانان یک اختلاف تاریخی را به صدها و هزاران اختلاف بدل نموده‌اند.

اکنون سؤال من از برادران و خواهران مسلمانم این است که چرا به سوی قدر مشترک‌ها حرکت نمی‌کنیم؟! چرا امور متفاهم و نقاط اتحاد را کمرنگ و نقاط اختلاف و چالش برانگیز را تا این اندازه پررنگ و برجسته می‌کنیم؟! همه‌ی ما از سنی و شیعه، به یک خدا و به یک پیامبر ایمان داریم و از یک کتاب تبعیت می‌کنیم و پنج وعده نماز را با وضو به سوی یک قبله می‌گزاریم و در یک ماه یعنی ماه رمضان روزه می‌گیریم و به یک صورت زکات می‌پردازیم و در مراسم حج به گرد یک خانه می‌گردیم و مهم‌ترین دشمن خود را کفار و مشرکان می‌دانیم و مودت اهل بیت پیامبرمان را فریضه‌ای الهی و لازمه‌ی ایمان می‌شماریم و به مهدی موعود از عترت پیامبرمان به عنوان امام و خلیفه‌ی آخر الزمان معتقدیم. آیا این‌ها اشتراکاتی کافی برای دوستی و برادری ما با یکدیگر برای رسیدن به آرمان مشترک اسلامی‌مان نیست؟! آیا بهتر نیست که در گام اول وجود اختلاف نظرمان را در مقیاس و اندازه‌ی حقیقی‌اش و بدون بزرگ‌نمایی و برجسته‌سازی بیهوده بپذیریم و در گام دوم با تکیه بر اشتراکات فراوانمان در راستای ایجاد وحدت و رفع تفرقه‌ی کنونی میان مسلمانان گام‌هایی عملی و مؤثر برداریم؟! دلیل آنکه تا امروز این دو گام بلند را برای تحقق آرمان همگرایی مسلمانان در سرتاسر جهان برنداشته‌ایم چیست؟! دلیل آن هر چیزی هست، امروز به برکت نهضت مبارک «بازگشت به اسلام» و رهنمودهای بی‌عیب و نقص جناب علامه هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی،

بهترین فرصت و موقعیت برای جبران و تدارک گذشته به وجود آمده و واقعاً حیف است که این فرصت و موقعیت استثنایی، با کوتاه‌فکری و تنگ‌نظری ما از دست برود.

بیایید همگی از شیعه و سنی برای ساختن زمینه‌ی ظهور مهدی و تحقق حاکمیت الله بر جهان، دست به دست یکدیگر دهیم و از حرکت اسلامی جناب منصور هاشمی خراسانی در این راستا که بحمد الله از هر انحراف و اعوجاجی مطهر است، حمایت کنیم.

مقاله‌ها و نکته‌های دیگر از این نویسنده:

۱. مقاله‌ی «بازگشت به اسلام؛ خاری در چشم طاغوت پرستان متعصب»
۲. مقاله‌ی «نظریه‌ی ولایت مطلقه‌ی فقیه؛ بدعت فقهی فقه‌های آخر الزمان یا بن‌بست لاینحل مشروعیت؟!»
۳. مقاله‌ی «به بهانه‌ی پیش‌رفت یا پس‌رفت منتقدین نهضت بازگشت به اسلام»
۴. مقاله‌ی «وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ»
۵. مقاله‌ی «مهدی شیعه و مهدی سنی؛ تمایزی بی‌پایه و موهوم»
۶. مقاله‌ی «مصادق‌شناسی موانع شناخت»
۷. نکته‌ی «کاندیدای فراموش شده»
۸. مقاله‌ی «بن‌بست مشروعیت»
۹. مقاله‌ی «آزیر قرمز»

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر مخصوص امام شیخ‌محمد خراسانی حفظه الله تعالى

صفحه توییتر پایگاه

صفحه اینستاگرام پایگاه

صفحه تلگرام پایگاه

صفحه فیس‌بوک پایگاه

لینک مطلب قرمز

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.